ወይ ነዶ! (ኖኅተብርሃን ጌጡ)

November 29, 2017

ለካስ አንዲህ ነዉ መማር፤
መፈላሰፍ፤ መምጠቅ ጠፈር፤
አዲስ ግኝት በትርጉም መፍጠር፡
ዶክትሬትን መሥራት በሀገር ቀመር።
የሀገርን ሥም ማስጠራት ባለም፤
ከመጽሐፍ ቅዱስ አሰርዞ ማጻፍ በቀይ ቀለም።
እንዲህ ነዉ ምሁር ሊቀ ጠበብት መሆን፤
መምጠቅ በጥበብ፤ በትርጉም መካን።
ኃበ እግዚአብሔር እደዊኃ፤
ታበጽህ ኢትዮጵያ፤
የሚለዉን አሰርዞ ሲተካዉ በኩሽ፤
እንዲህ ዓይነት ምሁር የት ተገኝቶ በምድርሽ፤
ዉኃ ሆኖ ሳይቀር እንኩዋንስ ተወለደልሽ፤
የመመረቂያ ዶክትሬቱንም እንኩዋንስ ባንች ሰራብሽ፤
ባይወለድ ኖሮ፤ እንዲህ ዓይነቱ አኩሪ ልጅሽ፤
ከአፅናፍ አፅናፍ መች ይጠፉ ነበር፤ የተከበረዉ የመፅሐፍ ቅዱስ ሥምሽ፤
ሳይታወቅ ይቀር ነበር፤ ዳግም ጥምቀትሽ፤
በአዲሱ የክርስትና ሥምሽ መንቆለጳጰስሽ፤
መጠራትሽ፤ ተብለሽ ኩሽ፤
በጥራት መተርጎምሽ፤
ተጣሞ ኖሮ ሥምሽ፤ የኃበጠው ተቃናልሽ፤
እንዲህ ዓይነት ልጅ አንኩዋንስ አፈራ ማህጸንሽ።
እናም እንኩዋንስ ተወለደልን፤
ዶክተሩም ይደግ ይመንደግልን፤ ለሌላም ማዕረግ ይብቃልን፤
የሀገር ሥም እንዲህ በክርስቲያኖቹ እንዲያስጠራልን፤
ባጭር እንዳይቀር እባካችሁ ጸልዩልን።
እንዲህ ዓይነት ልጅ አይወለድምና ዳግም፤
ከመጽሐፍ ቅዱስ የሚያጠፉ የሀገሩን ሥም።

ኢትዮጵያ ዝም አትበይ! እባክሽ ተናገሪ!

ኢትዮጵያ እባክሽ ተናገሪ! ምንድነዉ ችግርሽ?
ወልደሽ ያሳደግሻቸዉ ልጆችሽ እንዲህ የሚዘምቱብሽ፤
አንደኛዉን አስተምረሽ፤አሳድገሽ፤
በዓፄዉ ዘመን ጠቅላይ ኢቃቤ ሕግ አድርሰሽ፤
የሌላ አገር ሰዉ ሆኖ፤ እንድትፈራርሽ ፈረደብሽ።
ሌላኛዉ ዘመተ በታሪክሽ፤
መቶ ዓመት ይበቃታል ብሎ፤ ወርድና ቁመት ሰጥቶ በየነብሽ፤
የነፃነት ዓርማሽን፤ ጨርቅ ነዉ ብሎ ሞገተሽ፤
ከመሞገትም አልፎ ተዘባበተብሽ፤
በመጨረሻዉ ሰዓት ተጠቅልሎ ሊያሽልብልሽ፤

ባፈዘባት ባንዲራ በጨርቁዋ ሊሸኙልሽ፤
ይህ ሁሉ ችግር ከምን የመጣ ነዉ ትያለሽ?

ተናገሪ ካልከኝማ!

ባትጠይቀኝ ጥሩ ነበር፤
ሆድ ይፍጀዉ ብዬ ትቼዉ እየኖርኩ ነበር፤
ከጠየከኝማ መልሱንም መስማት ከፈለክ፤
እስኪ ሳላንዛዛ ትንሽ ልዘክዝክ።
በሚታየዉ ችግር ልጆቼን መዉቀስ አልችልም፤
እነሱ የሚያዉቁት ምንም ነገር የለም፤
እንዲህ ኣድርጌም አላሳደኩዋቸዉም፤
ጥፋቱ ያለዉ ከእኔዉ ከእራሴ ነዉ፤
ሳልንበረከክ ለቅኝ ፍዛት፤
ለዘመናት መኖሬ በነፃነት፤
ተደምሮ ከሃይማኖቴም ጋር ጥንታዊነት፤
አልተመቻቸዉም በሁዋላ ለይ ለመጡት።
እናም ምንም የማያዉቁትን ልጆቼን፤
በማህጸኔ አቅፌያቸዉ የኖሩትን፤
በጡቴም ያሳደኩዋቸዉን።
መርዝ ያጠጡ፤ መርፌ እየወጉ ላኩዋቸዉ፤
እንዲዘምቱላቸዉ በእናታቸዉ።
ልጆቼም ተወናበዱና፤
ለእነ ሥም ኣይጠሬ ተላላኪ ሆኑና፤
ጥብቅናም ቆሙላቸዉና።
መሣሪያ ሆነዉ የጌቶቻቸዉን ትዕዛዝ ፈጸሙ፤
ይህ ይመስለኛል የሚዘመትብኝ ትርጉሙ።
ከዚህ የተረፈዉን፤
ጠይቅ ተመራማሪ ተርጉዋሚ ልጆቼን፤
ለአሁኑ ዘመኑ፤ ለአሁኑ ሰዓት ያበቁኝን።

(ኖኅተብርሃን ጌጡ)